

บทที่ 5

การเน้นเสียงและระดับเสียงในภาษาอังกฤษ

ลักษณะสำคัญของภาษาอังกฤษคือ ภาษาอังกฤษมีการออกเสียงเน้นหนักเบาที่เรียกว่า stress ซึ่งการเน้นหนักเบาในคำนี้จะปัญหาสำคัญอันหนึ่งสำหรับผู้ที่จะเป็นครูสอนภาษาอังกฤษ เพราะถ้าออกเสียงเน้นหนักผิดพยางค์ก็อาจจะเกิดความเข้าใจผิดในคำหรือประโยคนั้นได้ง่าย ๆ ดังนั้น การลงเสียงเน้นหนักเบาให้ถูกต้องจึงเป็นสิ่งสำคัญอย่างยิ่งในการสื่อความหมายในภาษาอังกฤษ

การเน้นเสียงในภาษาอังกฤษ

ระดับเสียงเน้นหนัก (Stress) ในภาษาอังกฤษจะแบ่งเป็น 4 ระดับคือ

1. ระดับเสียงเน้นหนักที่สุด (Primary Stress) ใช้เครื่องหมาย (') หน้าพยางค์ที่ลงเสียงหนักที่สุดในคำนั้น มีที่สังเกตคือ เสียงดังที่สุดและเสียง pitch สูงจะเกิดในคำเดี่ยวทุกครั้ง เช่น *calender*

2. ระดับเสียงรอง (Secondary Stress) ใช้เครื่องหมาย (^) เหนือพยางค์ที่ลงเสียงรอง เช่น *éducation* พยางค์แรกจะได้ secondary stress แต่พยางค์ที่สามจะได้ primary stress

3. ระดับเสียงเบาปานกลาง (Tertiary Stress) ใช้เครื่องหมาย (`) เหนือพยางค์ระดับเสียงนี้จะเกิดร่วมกับ primary stress ในคำเดี่ยว ๆ ที่มีหลายพยางค์ เช่น *football*

4. ระดับเสียงเบาที่สุด (Weak Stress) ใช้เครื่องหมาย (~) เหนือพยางค์ หรือไม่ใส่เครื่องหมายใด ๆ เลย โดยถือว่าพยางค์ที่ไม่มีเครื่องหมายกำกับคือ การไม่ลงเสียงหนัก (unstress) เช่น *ríthm* (พยางค์ที่สองเป็นเสียงเบา)

นอกจากนี้ เสียงเน้นหนัก (stress) ยังแบ่งออกเป็น 2 ประเภท คือ

1. เสียงเน้นหนักในคำ (Word Stress)
2. เสียงเน้นหนักในประโยค (Sentence Stress)

1. เสียงเน้นหนักในคำ (Word Stress)

เสียงเน้นหนักในคำ คือ การเน้นเสียงหนักในพยางค์หนึ่งของคำโดยที่ผู้พูดจะออกเสียงพยางค์นั้นดังกว่าพยางค์อื่น ๆ ในคำเดียวกัน เช่น *páper, contínué* เป็นต้น คำในภาษาอังกฤษทุกคำจะมีพยางค์หนึ่งเท่านั้นที่ได้รับเสียงหนักเสมอ ผู้เรียนจึงจำเป็นต้องจำเป็นที่จะต้องเรียนรู้ถึงการออกเสียงเน้นหนักในแต่ละคำให้ถูกต้องเสียก่อน

หลักเกณฑ์สำหรับการลงเสียงเน้นหนักในคำ (Word Stress) และในพยางค์ (Syllabic Stress) ที่พอจะสรุปได้มีดังนี้

1. การลงเสียงเน้นหนักในคำที่มี 2 พยางค์ขึ้นไป

ในคำสองพยางค์ขึ้นไปเสียงเน้นหนักสุดจะได้แก่ primary stress เสียงที่รองลงมาจะเป็น secondary stress ดังตัวอย่างต่อไปนี้

คำที่มีเสียงเน้นหนักสุดหรือ primary stress บนพยางค์ต้นของคำ
ได้แก่

คำสองพยางค์	คำสามพยางค์	คำสี่พยางค์
húsband	póssible	críticism
ańswer	télephone	spécialist
prógram	ánilal	sécretary
órange	innocent	
súbject	béautifal	

คำที่มีเสียงเน้นหนักสุดหรือ primary stress บนพยางค์ที่สองของคำ

คำสองพยางค์	คำสามพยางค์	คำสี่พยางค์
cashíer	proféssor	affírmative
helló	relátion	philósopher
prefér	impórtant	devélopment
corréct	eléven	signíficant
resígn	phonetic	

2. การลงเสียงเน้นหนักในคำประสม

คำนามประสม

a. คำนามประสมระหว่างคำนามกับคำนามเวลาออกเสียงจะเน้นหนัก
ที่สุดที่ส่วนแรกหรือคำนามแรก เช่น

téapot	drúgstore	bús station
fóotball	hándbag	bíirthday cake
eáarthquake	hóusewife	láanguage laboratory

แต่ถ้าคำนามประสมที่ประกอบด้วยคำนาม 3 คำ บางครั้งจะ
เน้นหนักที่คำที่สอง เช่น

waste-páper-basket

ginger-béer-bottle

หรืออาจจะมีการเน้นเสียงลงบนคำที่หนึ่งที่สองก็ได้ เช่น

hót wáter-bottle

- b. คำนามประสมระหว่างคำคุณศัพท์กับคำนาม เวลาออกเสียงจะเน้นหนักที่สุดที่คำแรกคือที่คำคุณศัพท์ เช่น

bláckbird high school

hótdog dínning room

- c. คำนามประสมระหว่างคำกริยากับคำนาม เวลาออกเสียงจะเน้นหนักที่สุดที่คำแรก เช่น

wáking stick wríting pad

líving room

คำกริยาประสม

- a. คำกริยาประสมระหว่างคำบุพบทกับคำกริยา เวลาออกเสียงจะเน้นหนักที่สุดที่คำหลัง เช่น

understánd overlóok

overcóme undertáke

- b. คำกริยาประสมประเภทคำกริยาสองคำ (two-word-verbs) เวลาออกเสียงจะเน้นหนักที่คำหลังคือที่คำวิเศษณ์หรือบุพบทนั้น

call úp get ón watch óut

take óff put ón pick úp

give úp take óver look áfter

- c. คำกริยาประสมประเภทคำกริยาสามคำ (three-word-verbs) เวลาออกเสียงจะเน้นหนักที่ส่วนประกอบส่วนที่สอง เช่น

run óut of get alóng with

catch úp with take cáre of

คำคุณศัพท์ประสม

- a. คำคุณศัพท์ประสมระหว่างคำคุณศัพท์กับคำคุณศัพท์ เวลาออกเสียงจะเน้นเสียงหนักที่คำคุณศัพท์คำแรก เช่น

cóld-blooded

bád-tempered

- b. คำคุณศัพท์ประสมระหว่างคำนามกับคุณศัพท์ เวลาออกเสียงจะเน้นเสียงหนักที่คำนาม

péach-coloured

คำประเภทอื่น ๆ

- a. คำที่ลงท้ายด้วย –self หรือ –selves (reflexive pronouns) เวลาออกเสียงจะลงเสียงเน้นหนักที่ส่วนหลังคือที่ –self หรือ –selves เช่น

mysélf	himsélf
yoursélf	ourséives

- b. คำที่ลงท้ายด้วย –teen จะลงเสียงหนักที่ส่วนหลังคือคำว่า –teen แต่ตรงกันข้ามกับคำว่า –ty จะลงเสียงหนักที่ส่วนหน้า

sixtéén	síxty
seventéén	séventy
eightéén	eíghty

- c. คำสองพยางค์ที่เป็นได้ทั้งคำนามและคำกริยา ถ้าเป็นคำนามลงเสียงเน้นหนักที่พยางค์แรกของคำ ถ้าเป็นคำกริยาลงเสียงเน้นหนักที่พยางค์หลังของคำ

คำนาม	คำกริยา
ábstract	abstráct
cóntest	contést
récord	recórd
désert	desért
prógress	progréss
éxploit	exploít
cónduct	condúct
íncrease	incréase
cónflict	conflíct
dígest	digést

- d. คำที่ลงท้ายด้วย suffix ต่อไปนี้ –tion, –sion, –ic, –ian, –tor, –ious, –ity, –ify, –itive, –ish จะเน้นหนักที่พยางค์หน้า suffix นั้น

<u>–tion</u>	<u>–sion</u>
informátion	discússion
invéntion	occásion
imaginátion	comprehénsion

<u>-ic</u>	<u>-ian</u>
públic	librárian
Pacífic	comédian
ecónomic	histórian
<u>-tor</u>	<u>-ious</u>
calculátor	suspícious
diréctor	tédious
radiátor	superstítious
<u>-ty</u>	<u>-ify</u>
nobílicity	clássify
univérsity	beáutify
possibílicity	persónify
<u>-itive</u>	<u>-ish</u>
pósitive	estáblish
sénsitive	accómplish
déetective	distínguish

- e. คำที่เติม prefix หน้าคำ และเติม suffix ท้ายคำ เวลาออกเสียงจะเน้นเสียงหนักที่พยางค์เดิมของคำที่ยังไม่ได้เติม prefix หรือ suffix นั้น

<u>retúrn</u>	cléver <u>ness</u>
<u>unimpórtant</u>	abándon <u>ment</u>
<u>impóssible</u>	wónder <u>ful</u>
kínd <u>ness</u>	qú <u>ickly</u>
<u>insíde</u>	wí <u>sdom</u>

- f. คำที่มีตั้งแต่ 3 พยางค์ขึ้นไป ถ้าพยางค์ท้ายลงท้ายด้วย -al, -ate, -ble, -lly, -lar, -ment, y เวลาออกเสียงจะเน้นหนักที่พยางค์ที่สามนับจากพยางค์ท้าย

<u>-al</u>	<u>-ate</u>
oríginal	appréciate
práctical	assóciate
<u>-ble</u>	<u>-lly</u>
póssible	áctually

suitable	naturally
<u>-lar</u>	<u>-ment</u>
fórmula	góvernment
pópular	mánagement
<u>-y</u>	
photógraphy	
moméntary	

นอกจากนี้ จะยกตัวอย่างที่ลงเสียงหนักต่างกัน ซึ่งจะช่วยให้มีความหมายต่างกันได้

1. green house = a house that is green
greenhouse = a grass structure used for growing plants.
2. black bird = any bird that is black.
blackbird = a particular kind of bird.
3. white house = a house that is white in color.
White House = the residence of the President of the U.S.
4. cheapskates = people that are stingy.
cheap skates = inexpensive skates.
5. longboat = a particular kind of boat.
long boat = any boat that is long.

2. เสียงเน้นหนักในประโยคและจังหวะ (Sentence Stress and Rhythm)

การลงเสียงเน้นหนักในประโยคก็เป็นสิ่งจำเป็นที่ผู้พูดควรต้องลงเสียงเน้นหนักให้ถูกต้อง เพราะจะมีความแตกต่างกันไปคือ ในประโยคภาษาอังกฤษอาจจะมีการเน้นเสียงหนักในคำได้หลายแห่ง บางประโยคอาจมีการเน้นถึง 3-4 แห่ง ซึ่งขึ้นอยู่กับความยาวของประโยคและความหมายที่ผู้พูดต้องการให้เข้าใจ ส่วนคำหรือพยางค์ที่ไม่เน้นอาจจะมีการออกเสียงเร็วและรวบมากขึ้น เสียงเน้นหนักในประโยคนี้อาจจะตกลงบนพยางค์ที่ลงเสียงเน้นหนักตัวสุดท้ายของประโยค แต่เสียงเน้นหนักในประโยคก็อาจจะเลื่อนจากคำหนึ่งไปอีกคำหนึ่งได้ในประโยคนั้น และความหมายก็จะเปลี่ยนไปด้วยในเวลาเสียงเน้นหนักเปลี่ยนที่ไป ดังนั้น จึงมีข้อพึงระวังในการพูดภาษาอังกฤษให้ถูกต้องตามลักษณะภาษาดังนี้

1. การลงเสียงเน้นหนักในประโยคต้องลงให้ถูกต้อง มักจะลงเสียงหนักที่คำจำพวก content words ซึ่งเป็นคำประเภทที่มีความหมายในตัวเอง ได้แก่พวกคำ nouns,

verbs, adjectives, demonstratives or Interrogative ส่วนคำจำพวก function words ซึ่ง เป็นคำพวกไม่ค่อยมีความหมาย หรือมีความหมายน้อยจะลงเสียงเบา ได้แก่ พวก articles, prepositions, pronouns, conjunctions, auxiliary verbs และ relative pronouns เช่น

He won it in the afternoon.

She can swim.

แต่ถ้าลงเสียงหนักที่คำประเภท function words ในประโยคนั้น ก็แสดงว่า ผู้พูด ต้องการให้ผู้ฟังสนใจจุดนั้น ๆ เช่น

Bob got the first prize. (not you or Jim)

The teacher will give it to her. (not to him)

2. การออกเสียงพยางค์ที่ไม่ลงเสียงเน้นหนัก เรามักออกเสียงเบาหรือบางครั้ง ตัดเสียงพยัญชนะหน้าหรือหลังออกตามความนิยมของเจ้าของภาษา ซึ่งอันนี้จะเป็นปัญหา สำหรับคนไทยที่จะให้ความสำคัญของคำแต่ละคำเท่ากันหมด

I don't like them. / ai don't laik >m /

คำที่โดยทั่วไปจะไม่ลงเสียงเน้นได้แก่ a, an, and, of, or, the และ to นอกจาก คำพวกนี้ก็ยังมีคำประเภท function words อื่น ๆ อีก

get an egg / gEt ən Eg /

both of you / bouθ əv yu /

3. ในการพูดประโยคยาว ๆ นั้น เรามักจะหยุดเล็กน้อยระหว่างห้วงความคิด (thought group) ก็เพื่อเหตุผลดังนี้

3.1 ช่วยให้ความหมายของสิ่งที่ผู้พูดต้องการพูดเด่นชัดขึ้น เช่น

When my husband comes home / I'll tell him the truth.

3.2 เพื่อจะเน้นข้อความที่เราต้องการสื่อความหมายเป็นพิเศษ

3.3 ถ้าเป็นประโยคยาว ๆ เราหยุดเพื่อผ่อนคลายใจก่อนพูดต่อไป เช่น

His parents / come from America/ to see their new grandson.

4. การออกเสียงเชื่อมคำหรือพยางค์ (Linking)

การออกเสียงเชื่อมคำหรือพยางค์ อาศัยความเข้าใจในเรื่องการแบ่งห้วง ความคิดเป็นสำคัญ จะมีการทอดเสียงสุดท้ายของคำหน้าให้ต่อเนื่องกับเสียงแรกของคำ ต่อไป โดยเฉพาะเสียงแรกของคำต่อไปที่เป็นสระ เช่น

one or two

bacon and eggs

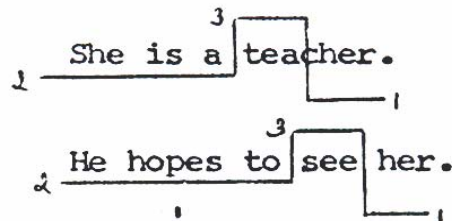
ระดับเสียงสูงต่ำในภาษาอังกฤษ (Intonation)

สำหรับระดับเสียงสูงต่ำในประโยคนั้น เรียกว่า Intonation ในภาษาอังกฤษจะไม่มี การใช้เสียงสูงต่ำในคำเหมือนภาษาไทย แต่จะกลับปรากฏในระดับประโยค

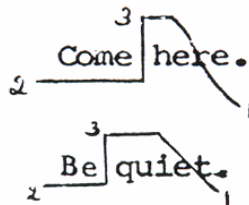
ระดับเสียงสูงต่ำในภาษาอังกฤษ มี 3 รูปแบบ คือ

1. Rising-Falling Intonation มีรูป / 2 3 1/ คือเริ่มด้วยระดับ 2 และขึ้นเสียงไประดับ 3 แล้วจึงลดมาระดับ 1

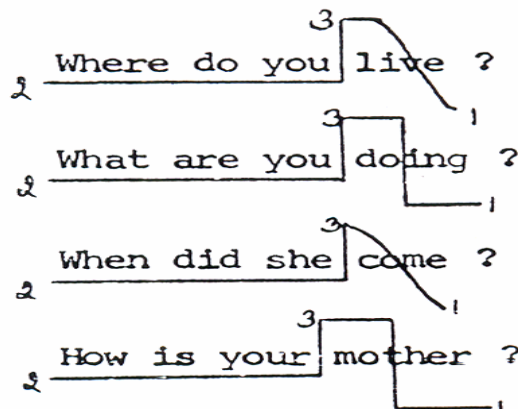
Rising-Falling Intonation จะใช้ในประโยคประเภทต่าง ๆ ต่อไปนี้
ประโยคบอกเล่า (Simple Statement)

ประโยคคำสั่ง (Command)

ประโยคคำถามที่ขึ้นต้นด้วย WH - question (Question Words)

ประโยคอุทาน แสดงอารมณ์ผู้พูด

How beautiful !

2. Rising Intonation มีรูป /2 3 3/ คือจะเริ่มด้วยระดับ 2 และเลื่อนขึ้นไประดับ 3 แล้วยังคงใช้เสียงสูงจนจบประโยค

Rising Intonation ใช้ในประโยคประเภทต่าง ๆ ต่อไปนี้
 ประโยคคำถามที่ตอบด้วย Yes, No

Is she your sister ?
 Did you need some money ?
 Are you going to London ?

ใช้กับประโยคคำถามเสริม (Tag questions หรือ Attached questions) เมื่อผู้ตอบต้องการข้อมูลจากคำตอบ

She is coming, isn't she ?
 He won't go, will he ?

ใช้คำถามสั้น ๆ เพื่อแสดงว่าเราสนใจในเรื่องที่เขากำลังพูด

Is it ?
 Are you ?

ใช้กับประโยคที่แนะนำตัวคนอื่นในการสนทนา รวมทั้งการทักทายผู้ที่ได้รับการแนะนำ

Bill, this is Mrs. Wyson.

How do you do, Mrs. Wyson?

3. Rising และ Rising-Falling Intonation ใช้ในประโยคประเภทต่าง ๆ
ต่อไปนี้

ใช้กับคำที่เราต้องการให้ผู้ฟังสนใจเป็นพิเศษ

She is a clever student in my class.

ใช้เมื่อกล่าวถึงของประเภทเดียวกันและเชื่อมด้วย "and"

She prefers oranges, apples and cherries.

ใช้เมื่อเรียกชื่อบุคคลที่เรากำลังพูดด้วย

Are you coming, George?

Can you do it, Jeff?

ใช้เมื่อต้องการให้ผู้ฟังเลือกอย่างใดอย่างหนึ่ง

Do you want tea or coffee?

Would you like orange juice, or iced tea, or iced coffee?

นอกจากนี้ ในประโยคที่ยาวและประกอบด้วย 2 clause เราจะมีวิธีออกเสียงที่ต่าง
ไปดังนี้

1. ประโยคบอกเล่าที่มีคำเชื่อม and, but, or จะมีระดับเสียงเป็น /232 :

Bill can read, but he can't write.

We went downtown and bought some new clothes.

2. ประโยคที่เป็นการทักทาย จะมีระดับเสียงเป็น 232 และวลีที่ 2 จะขึ้นไปเป็นระดับ 2 และเสียงสูงตอนท้าย เช่น

Good morning, Jane.

Good evening, Bob.

แต่อาจออกเสียงตรงชื่อคนเป็นระดับ 1 ก็ได้ เช่น

How do you do, Dr. Smithes ?

How do you do, Mr. Johnson ?

ถ้าชื่อคนขึ้นก่อน ก็จะเป็นระดับเสียงอีกแบบ ดังนี้

Mary, this is John.

3. ประโยคขอร้อง จะมีระดับเสียง /232/ เช่น

Please sit down.

Please don't talk too loud.

4. ประโยคที่เชื่อมด้วยคำว่า before, if, because, since, when จะมีระดับเสียงเป็น /232 : 231/

I 'll come here when I finish my homework.

We changed our clothes, before we ate dinner.

She laughed out loud while she was watching T.V.

การใช้ระดับเสียงสูงต่ำผิดจะเป็นเหตุให้เกิดความเข้าใจผิดในการสื่อความหมายได้

การเว้นวรรคตอน (Pause or Juncture)

Juncture คือการหยุด (Pause) หรือการเว้นจังหวะในช่วง ๆ หนึ่ง ของคำพูด ใช้บอกให้ทราบขอบเขตของคำ ของวลี และของประโยค มีลักษณะเป็นการทอดเสียงในคำ วลี และประโยค

ในภาษาอังกฤษ Juncture แบ่งเป็น 4 ชนิด คือ

1. Plus Juncture ใช้เครื่องหมาย (+) แสดงการเว้นจังหวะการพูดในระหว่างคำ หรือวลี ในกรณีที่มีคำสองคำออกเสียงคล้ายกัน ถ้าเว้นจังหวะไม่ดีจะกลายเป็นว่าคำทั้งสองนั้นออกเสียงเหมือนกัน เช่น

a. night rate	/nayt + réyt/ \
natrate	/naytréyt/
b. a. name	/ə néym/
an aim	/ən + éym/

2. Single-Bar Juncture ใช้เครื่องหมาย (/) แสดงการเว้นจังหวะการพูดในประโยค ถ้าประโยคนั้นมี primary stress หลายแห่ง ประโยคนั้นต้องใช้ Single-Bar แสดงตำแหน่งการเว้นจังหวะการพูดด้วย เช่น

- Mr. William Smith, / the manager, / won't come today.
- Can you swim, / Mary ?

3. Double-Bar Juncture ใช้เครื่องหมาย (//) แสดงการเว้นจังหวะการพูดที่จะเกิดระหว่างคำต่าง ๆ เพื่อแสดงว่ายังไม่จบ ผู้ฟังต้องฟังต่อ เช่น

- He wants to buy some oranges // apples // and bananas.
- There are some pancakes left- // one // two // three.

นอกจากนี้ถ้าเป็นประโยคคำถามประเภท Yes or No ก็ จะแสดงการเว้นจังหวะได้โดยใช้เครื่องหมาย Double-Bar Juncture (//) ได้ เช่น

- Do you know him ? //
- Will you go with me ? //

4. Double-Cross Juncture ใช้เครื่องหมาย (#) แสดงการเว้นจังหวะการพูดเมื่อพูดจบแต่ละประโยค หรือถ้าเป็นประโยคคำถามที่ใช้ Question Words นำหน้า จะแสดงการเว้นจังหวะได้โดยใช้เครื่องหมาย Double-Cross Juncture เช่นกัน เช่น

a. I'll tell him when he comes back. #

b. Who are you ? #

นอกจากการศึกษาถึงเรื่องการเน้นเสียงหนักเบา ระดับเสียง และการเว้นวรรคตอนแล้ว ผู้ที่จะเป็นครูสอนภาษาก็ควรจะได้ศึกษาถึงวิธีที่จะสอนสิ่งเหล่านี้ด้วย เพราะการสอนการออกเสียงก็เป็นปัญหาสำคัญอันหนึ่งสำหรับครูสอนภาษาเช่นกัน ถ้าครูไม่รู้จักวิธีที่จะสอน นักเรียนก็อาจจะออกเสียงผิด ๆ ได้ และวิธีการสอนเสียงที่ดีที่สุด คือการเลียนแบบเสียงจากเจ้าของภาษานั้นเอง

ลำดับขั้นในการสอนการออกเสียง

ในการสอนการออกเสียง ควรสอนตามลำดับขั้นดังนี้

1. ขั้นการฟัง (Listening) นักเรียนฟังเสียงคำที่ต้องการให้ฝึกโดยการฟังจากเทปหรือครูพูดเอง โดยครูจะพูดซ้ำ ๆ สัก 3-4 ครั้ง และนำเสียงที่เคยเรียนมาแล้วมาเปรียบเทียบกับเสียงใหม่ที่จะสอน เพื่อให้สังเกตความแตกต่างกันหรืออาจนำเสียงภาษาไทยที่ใกล้เคียงมาเทียบกับภาษาอังกฤษก็ได้

2. ขั้นการสังเกต (Recognition) ครูพูดคำหรือออกเสียงให้นักเรียนฟังและให้บอกว่าเป็นเสียงใด หรือให้เปรียบเทียบระหว่างเสียงสองเสียงว่ามีความแตกต่างกันอย่างไร เช่น ออกเสียง /č/ และ /s/ ให้ฟังเปรียบเทียบกัน

3. ขั้นการออกเสียง (Production) ในขั้นสุดท้าย ครูจะให้นักเรียนออกเสียงตามครู นักเรียนจะได้ฝึกออกเสียงทั้งในคำเดี่ยว ๆ ในวลี และประโยค อาจเริ่มจากฝึกพร้อมกันทั้งชั้น เป็นกลุ่ม ๆ และเหลือเป็นที่ละคน

การสอนเน้นเสียงหนักในคำและประโยค

วิธีการสอนเน้นเสียงหนัก (stress) ในคำและประโยคใช้ขั้นตอนเช่นเดียวกับการสอนเสียง และต้องฝึกการออกเสียงคำต่าง ๆ เหล่านี้ในประโยคด้วย

เทคนิคในการสอนการลงเสียงเน้นหนัก

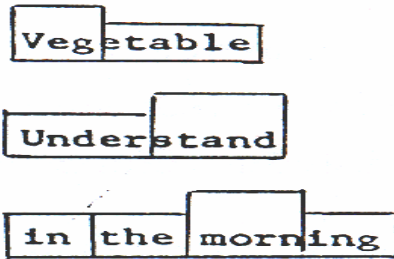
1. ให้จังหวะ ครูเคาะไม้ให้จังหวะที่เน้นหนักเพื่อความพร้อมเพรียงและถูกจังหวะ ตัวอย่างเช่น

classroom = cláss - room
 beautiful = béau - ti - ful
 universal = un - i - vér - sal

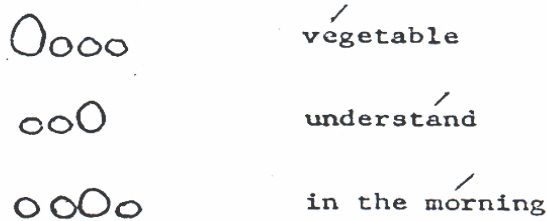
2. ให้สัญญาณมือ แสดงระดับเสียงสูง ต่ำ คล้าย ๆ กับผู้นำวงดนตรี เช่น ถ้าคำที่ลงเสียงหนัก ครูใช้มือกดลงแสดงเสียงหนัก ตัวอย่างเช่น คำว่า

highway = hígh - way
 information = in - for - má - tion
 truckdriving = trúck - driv - ing

3. ใช้เส้นแสดงการขึ้นลงเสียงหนักในคำ วลี หรือประโยค เช่น
 ก. ใช้ตารางสี่เหลี่ยมขนาดต่าง ๆ กัน เช่น

ข. ใช้วงกลมขนาดต่าง ๆ กัน เช่น

การสอนระดับเสียง (Intonation)

เมื่อนักเรียนมีปัญหาการฟังระดับเสียง ครูอาจใช้เทคนิคต่อไปนี้เพื่อช่วยให้นักเรียนใช้ระดับเสียงได้ถูกต้องเมื่อพูดภาษาอังกฤษ

1. โดยการอธิบายและใช้ลูกศร

ครูเขียนประโยคแสดงรูปการขึ้นลงของเสียง โดยใช้ลูกศรขึ้นและลง ลูกศร↑ แทนเสียงสูง และลูกศร↓ แทนเสียงต่ำ เช่นในประโยค

a. I want a book. ↓

b. Do you hear me ? ↑

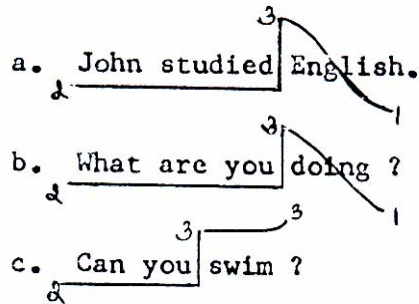
No, I don't. ↓

2. ใช้เส้น

เส้นที่ใช้แสดงระดับเสียงมี 4 เส้น คือ

1. ระดับเสียงต่ำ (low)
2. ระดับเสียงกลาง (normal)
3. ระดับเสียงสูง (high)
4. ระดับเสียงสูงมาก (extra high)

ตัวอย่างเช่น

3. ใช้จุดและสเกล (Dots and Musical Scale)

ครูใช้จุดและสเกลเป็นเครื่องหมายแสดงระดับเสียงสูงต่ำของประโยคในภาษาอังกฤษ

ใช้จุด

จุดใหญ่	●	แสดงถึง	primary stress
จุดกลาง	●	แสดงถึง	secondary stress
จุดเล็ก	●	แสดงถึง	teritary stress
จุดเล็กสุด	●	แสดงถึง	weak stress

ตัวอย่างเช่น ประโยค They are sad.

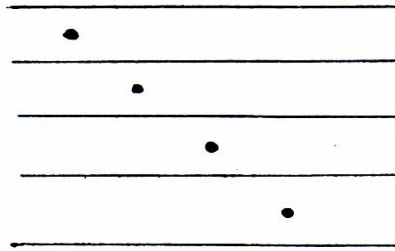
ใช้ระดับความสูงของจุดบนสเกล

สูงมาก (extra high)

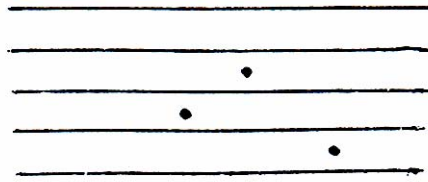
สูง (high)

กลาง (mid)

ต่ำ (low)

ตัวอย่างเช่น ประโยค They are sad.

แบบฝึกหัด

แบบฝึกหัดที่ 1

ฝึกออกเสียงเน้นหนักให้ถูกต้องตามเครื่องหมายของเสียง

1. ___ /

dark room

black shoes

five schools

large farm

3. ___ / . .

large continent

big elephant

new theater

fine furniture

5. ___ . . /

favorite book

beautiful child

marvelous road

excellent school

7. ___ . / ___ .

reads the newspaper

found the timetable

2. ___ / .

good sailor

black sweater

one ticket

good movie

4. . ___ . / .

attractive movie

delightful people

important lessons

confusing lessons

6. ___ . / .

lettuce salad

married daughter

golden slippers

cotton stocking

8. . ___ . . / .

attend a convention

select a companion

แบบฝึกหัดที่ 2 แบบฝึกหัดนี้ให้ฝึกหัดในด้านต่อไปอีก

1. ฝึกหัดออกเสียงประโยคที่แตกต่างกัน
2. ฟังและตอบในกระดาษคำตอบว่าเสียงที่ได้ยินจากเทปเป็นแบบ A หรือ B

1. A : redbird
B : red bird
2. A : yellowjacket
B : yellow jacket
3. A : hardball
B : hard ball
4. A : Do you need a blackboard ?
B : Do you need a black board ?
5. A : He lives in the lighthouse.
B : He lives in the light house.
6. A : We thought they were cheapskates.
B : We thought they were cheap skates.
7. A : Have you ever seen a horsefly ?
B : Have you ever seen a horse fly ?
8. A : Have you ever seen a boardwalk ?
B : Have you ever seen a board walk ?

แบบฝึกหัดที่ 3 จงใส่เครื่องหมาย primary stress ในคำต่อไปนี้

1. answer	2. Japan
3. beautiful	4. himself
5. invitation	6. record (n)
7. marvelous	8. professor
9. doctor	10. personnel
11. object (v.)	12. naturally
13. duration	14. opportunity
15. determine	16. hair brush
17. hot water bottle	18. teaspoonful
19. air conditioning	20. research (n)

แบบฝึกหัดที่ 4 (intonation) จงอ่านออกเสียงประโยคต่อไปนี้ตามทำนองเสียงที่
ถูกต้อง

1. The best view comes first.
2. They won't leave tomorrow.
3. She didn't appreciate it.
4. She bought the black sweater.
5. He goes to the new high school.
6. They traveled on a fast plane.
7. Please don't lose your new ring.
8. The towel was wet.
9. Steel production has improved.
10. He emptied the wastebasket.
11. They realized the difficulty.
12. It was a cloudy day.
13. Did you write the letter ?
14. Are you going to write John ?
15. Are you going to write, John ?
16. Where's my notebook ?
17. What are you doing, little girl ?
18. Why did you do it, Jim ?
19. May I help you with your coat, sir ?
20. They went to the opera, and saw a fine performance.

Pronunciation: เคล็ดลับ (Tips) ในการออกเสียงภาษาอังกฤษ

Pronunciation การออกเสียง

Pronunciation การออกเสียง ให้ความสำคัญ นั่นสำคัญกว่า **Accent** สำเนียง เพราะถ้าผิด คนฟังก็อาจไม่รู้เรื่องเลย

คนหลายชาติที่พูดภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สอง ล้วนมีสำเนียงเป็นของตัวเอง เช่น สิงคโปร์ อินเดีย แม้จะมีสำเนียงของตัวเอง แต่สิ่งหนึ่งที่เขาแทบไม่ผิดเลยก็คือ **Pronunciation**

Accent สำเนียง

- เรื่องสำเนียง เป็นไปไม่ได้ที่จะให้คนชาติอื่นที่ไม่ใช่เจ้าของภาษามีสำเนียงเหมือนเจ้าของภาษา เช่น สำเนียงแบบอังกฤษ หรือแบบอเมริกัน
- แต่ถ้าทำได้ก็ถือว่าดีและเป็นกำไร (ไม่ใช่ดัดจริต) เพราะทำให้สื่อสารเข้าใจง่ายขึ้น
- ถ้าฝรั่งพูดไทยด้วยสำเนียงฝรั่ง คนไทยก็ปวดหัว เข้าใจยากถึงขั้นไม่รู้เรื่องเลย

Pronunciation: เคล็ดลับ (Tips) ในการออกเสียงภาษาอังกฤษ

มีการออกเสียงในภาษาอังกฤษหลาย
ประการที่ไม่มีในภาษาไทย

ขอให้ลองฝึกให้ใกล้เคียงมากขึ้น

1. R : rice right river

L : lice light liver

2. Th : three think thought -ชท

Th : that this -ดท

T : tea tack -ท

Tr : tree track -ทร

3. V : video view van

F : fit few fan

W : win week warn

4. sh : ship share shop

ch : chip chair chop

Pronunciation: เคล็ดลับ (Tips) ในการออกเสียงภาษาอังกฤษ

มีการออกเสียงในภาษาอังกฤษที่ในภาษาไทยก็มีคล้ายภาษาอังกฤษแต่เราไม่ระวัง

ขอให้ลองฝึกให้ใกล้เคียงมากขึ้น

5. เสียงควบกล้ำ

คนไทยมักไม่ออกเสียงพยัญชนะภาษาอังกฤษตัวหน้าที่เป็นเสียงควบกล้ำ เช่น

black **แบล็ค** กลายเป็น back **แบ็ค**
ทั้งที่มีพยัญชนะควบกล้ำ **bl** แต่คนไทย

ละเสียง **l**

crew **ครู** กลายเป็น coo **คู**

drive **ไดรฟ** กลายเป็น dive **ไดฟ**

floor **ฟลอร์** กลายเป็น for **ฟอ**

grow **โกร** กลายเป็น go **โก**

plot **พล็อต** กลายเป็น pot **พอท**

spray **สเปร** กลายเป็น spay **สเพ**

three **ตรี** กลายเป็น tee **ที**

tree **ทรี** กลายเป็น tee **ที**

Pronunciation: เคล็ดลับ (Tips) ในการออกเสียงภาษาอังกฤษ

มีการออกเสียงในภาษาอังกฤษหลาย
ประการที่ไม่มีในภาษาไทย

ขอให้ลองฝึกให้ใกล้เคียงมากขึ้น

6. การออกเสียงท้าย (Ending sound
หรือ Final sound)

ภาษาไทย

ไม่มีการออกเสียงตัวสะกด
ออกมาอย่างชัดเจน เราออก
เสียงท้ายเหมือนกันหมด

การ กาล การณ์ กาฬ

=

กาน

Pronunciation: เคล็ดลับ (Tips) ในการออกเสียงภาษาอังกฤษ

มีการออกเสียงในภาษาอังกฤษหลาย
ประการที่ไม่มีในภาษาไทย

ขอให้ลองฝึกให้ใกล้เคียงมากขึ้น

6. การออกเสียงท้าย (Ending sound หรือ Final sound)

-ต่อ-

ภาษาไทย

มีเสียงท้าย 8 เสียงพยัญชนะ คือ

ง	ม
ก	ด
บ	น
ว	ย

ภาษาไทย

เราไม่มีเสียงท้ายอย่าง :

v	f
se	ce
sh	ch
x	z

Pronunciation: เคล็ดลับ (Tips) ในการออกเสียงภาษาอังกฤษ

มีการออกเสียงในภาษาอังกฤษหลาย
ประการที่ไม่มีในภาษาไทย

ขอให้ลองฝึกให้ใกล้เคียงมากขึ้น

6. การออกเสียงท้าย (Ending sound
หรือ Final sound) - ต่อ -

ภาษาอังกฤษ

มีการออกเสียงตัวสะกดทุกตัว โดยมี
ลมเบาๆ ออกมาด้วย

หากไม่ออกเสียงแล้ว จะทำให้แยก
ความหมายไม่ได้ว่าต้องการสื่อถึง
คำศัพท์ตัวไหน เช่น

cab (แค็บ) - เบอะ

cap (แค็ป) - เพอะ

axe (แอกซ) - ช **act** (แอกท) - ท

ball (บอล) - ล **born** (บอน) - น

call (คอล) - ล **corn** (คอน) - น

fog (ฟอก) - ก **fox** (ฟอกซ) - ช

good (กู๊ด) - ด **goose** (กูส) - ส

note (โนท) - ท **nose** (โนส) - ส

Pronunciation: เคล็ดลับ (Tips) ในการออกเสียงภาษาอังกฤษ

มีการออกเสียงในภาษาอังกฤษหลาย
ประการที่ไม่มีในภาษาไทย

ขอให้ลองฝึกให้ใกล้เคียงมากขึ้น

7. การเชื่อมเสียง (Linking sound)

ภาษาอังกฤษ

เกิดขึ้นทุกครั้งโดยธรรมชาติ เมื่อมี
คำใดก็ตามขึ้นต้นด้วยสระ

a e i o u

It is an ant.

It tis san nant. อีท ทิส เซ็น แนนท

She works in an old office.

She work si na nol doffice.

เสียงท้ายจะไปรวมกับเสียงสระที่
ตามหลังมา

It looks like an apple.

อีท ลุคซ ไล เคิน แอปเพิล

I have slept for an hour.

ไอ แฮฟ ซเล็พท ฟอ เรีน นาว เออะ

Pronunciation: เคล็ดลับ (Tips) ในการออกเสียงภาษาอังกฤษ

7. การเชื่อมเสียง -ต่อ-

Linking Sound

How do the following sentences sound?
Pay attention to the red curve that links two vowels.

it's too expensive

It's toWexpensive

To see Adam

To seYEdem

Learn English with Demi
<https://www.facebook.com/learnenglishwithDemi>

Pronunciation: เคล็ดลับ (Tips) ในการออกเสียงภาษาอังกฤษ

มีการออกเสียงในภาษาอังกฤษหลาย
ประการที่ไม่มีในภาษาไทย

ขอให้ลองฝึกให้ใกล้เคียงมากขึ้น

8. การเน้นเสียง (Stress)

ภาษาไทย

ไม่ว่าคำนั้นจะมีกี่พยางค์ เราจะออก
เสียงทุกพยางค์ ดังเท่าๆกันหมด

ภาษาอังกฤษ

- ในคำหนึ่ง จะมีพยางค์ที่เน้นหนัก
ที่สุดเพียงพยางค์เดียวเท่านั้น

- ในหนึ่งคำนั้น จะมี ดัง-เบา

สั้น-ยาว ไม่เท่ากัน

ตามหลักดังนี้

3.1 พยางค์ที่เน้น ออกเสียงดังสุด

อยู่ที่ประมาณวรรณยุกต์ตรีในภาษาไทย

และ สระออกเสียงชัดตามปกติ

3.2 พยางค์ที่ไม่ได้เน้น ออกเสียงเบาว่า

อยู่ที่ประมาณวรรณยุกต์สามัญในภาษาไทย

และ สระไม่ออกเต็มเสียงแต่ออกเสียงสระนั้น

สั้นลง: **water** (วอท-เทอะ)

comfortable (คัมฟ-เทิบเบิล)

Pronunciation: เคล็ดลับ (Tips) ในการออกเสียงภาษาอังกฤษ

มีการออกเสียงในภาษาอังกฤษหลาย
ประการที่ไม่มีในภาษาไทย

ขอให้ลองฝึกให้ใกล้เคียงมากขึ้น

8. การเน้นเสียง (Stress) -ต่อ-

3.3 Shift Stress ศัพท์ภาษาอังกฤษ
บางคำมีหลายหน้าที่ และเมื่อเปลี่ยน
ตำแหน่งที่เน้นเสียง ก็ทำให้ความหมาย
เปลี่ยนด้วย

* ผู้เรียนสามารถค้นหาใน **Internet** โดย
ค้นที่คำว่า: **shift stress***

present (เพร็สเซินท) n. ของขวัญ

adj. ในปัจจุบัน

present (พริเซนท์) v. นำเสนอ

object (ออบเจคท) n. วัตถุ

object (เอ็บเจคท) v. คัดค้าน

Pronunciation: เคล็ดลับ (Tips) ในการออกเสียงภาษาอังกฤษ

9. Homophones: เสียงเหมือน เขียนต่าง

bear (n.) หมู bare (adj.) เปลือยเปล่า, ว่างเปล่า

bear (v.) แบกรับ, ทนได้

ความหมายในประโยคภาษาอังกฤษ ต้องดูบริบท (Context) เป็นสำคัญ
เพราะ มีหลายคำในภาษาอังกฤษที่มีมากกว่าหนึ่งความหมาย

Ex: She is unable to bear children. เธอไม่สามารถ**มีบุตรได้**

He is unable to bear children. เขา**ทนเด็ก**ไม่ได้ (ไม่ชอบเด็ก)

I can't bear to see you like this. ฉัน**ทนเห็น**เธอเป็นอย่างนี้ไม่ได้

The right to bear arms. สิทธิในการ**พกอาวุธ**หรือ**แบกอาวุธ**

* ผู้เรียนสามารถค้นหาใน Internet โดยค้นที่คำว่า: homophones*

Pronunciation: เคล็ดลับ (Tips) ในการออกเสียงภาษาอังกฤษ

9. Homophones -ต่อ-

Grammar Cards

homophones

Ever heard of the word **homophone**?

A *homophone* is a word that sounds the same as another word but differs in meaning and/or how it's spelled. The English language has many **homophones**!

Examples

cereal →	serial
morning →	mourning
profit →	prophet
stationary →	stationery
waist →	waste

Pronunciation: เคล็ดลับ (Tips) ในการออกเสียงภาษาอังกฤษ

10. Silent sound

Silent N	Silent D	Silent G	Silent U
hym <u>n</u>	Wed <u>ne</u> sday	si <u>gn</u>	gu <u>it</u> ar
column <u>n</u>	hand <u>s</u> ome	resi <u>gn</u>	gu <u>ar</u> d
	hand <u>ker</u> chief	desi <u>gn</u>	bu <u>il</u> ding
	bad <u>ge</u>	forei <u>gn</u> er	gu <u>il</u> ty
	wed <u>ge</u>		ro <u>gu</u> e
			vog <u>ue</u>
			bis <u>cu</u> it
			tong <u>ue</u>

Silent H	Silent T	Silent K	Silent B
wh <u>at</u>	wi <u>tc</u> h	<u>kn</u> ife	lamb <u>b</u>
wh <u>en</u>	fast <u>e</u> n	<u>kn</u> ee	thumb <u>b</u>
wh <u>y</u>	cast <u>le</u>	<u>kn</u> ot	numb <u>b</u>
wh <u>ic</u> h	wat <u>ch</u>	<u>kn</u> itting	crumb <u>b</u>
wh <u>et</u> her	but <u>ch</u> er	<u>kn</u> ow	climb <u>ing</u>
gh <u>ost</u>	scrat <u>ch</u>	<u>kn</u> ob	bomb <u>b</u>
<u>h</u> onest	list <u>e</u> n	<u>kn</u> ock	comb <u>b</u>
<u>h</u> our	mat <u>ch</u>	<u>kn</u> ickers	doub <u>t</u>
wh <u>il</u> e	Christ <u>m</u> as	<u>kn</u> uckle	plumb <u>er</u>
wh <u>it</u> e	mort <u>g</u> age	<u>kn</u> ight	limb <u>b</u>
wh <u>er</u> e	soft <u>e</u> n	<u>kn</u> ack	debt <u>t</u>
<u>r</u> hythm	oft <u>e</u> n	<u>kn</u> ew	tomb <u>b</u>

Pronunciation: เคล็ดลับ (Tips) ในการออกเสียงภาษาอังกฤษ

10. Silent sound -ต่อ-

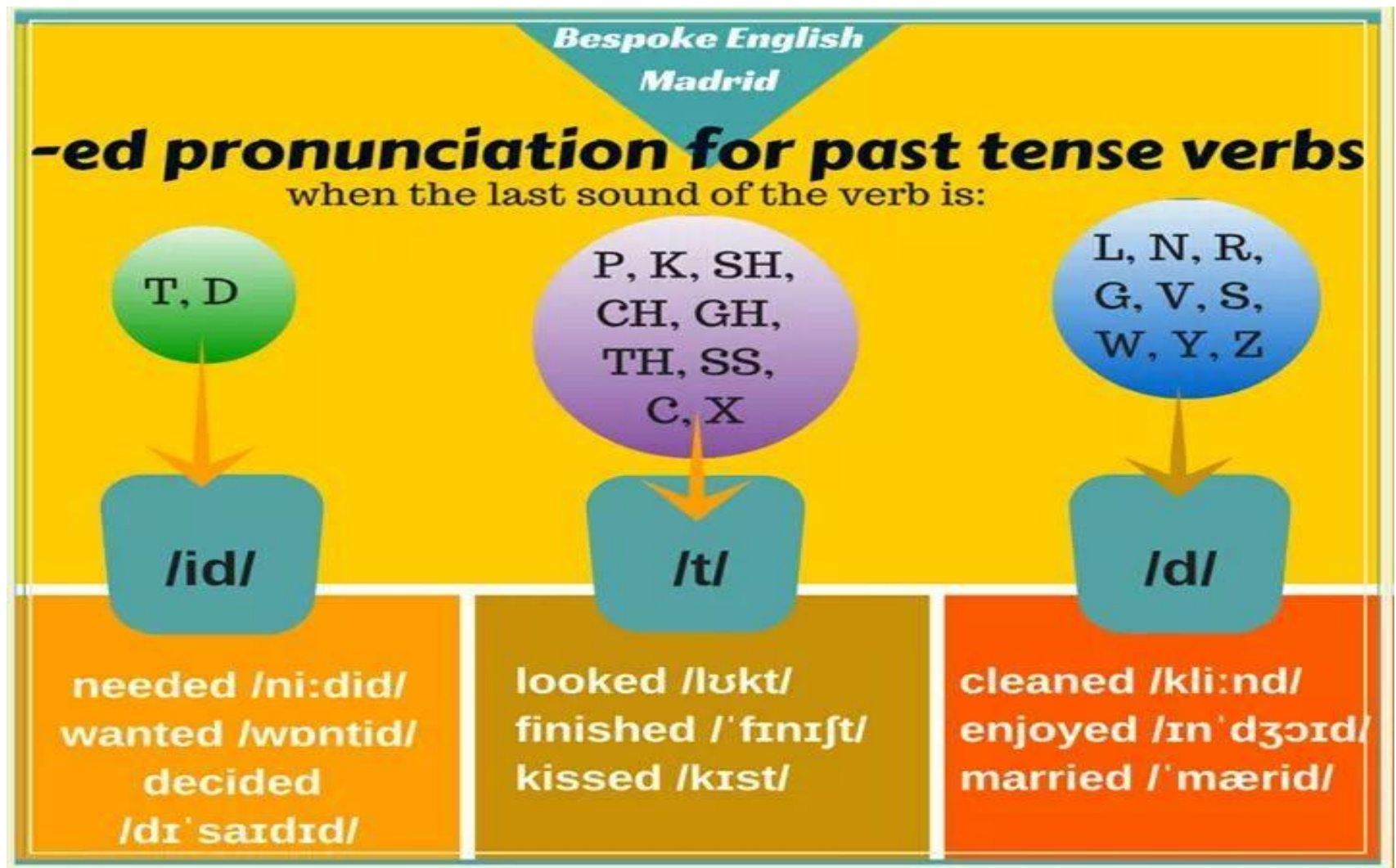
lan^oguin^o

Silent Letters

H	T	K	B	W
WHAT	WITCH	KNIFE	LAMB	WREN
WHEN	FASTEN	KNEE	THUMB	WROTE
WHY	CASTLE	KNOT	NUMB	WRESTLING
WHICH	WATCH	KNITTING	CRUMB	WRIGGLE
WHETHER	BUTCHER	KNOW	CLIMBING	WRINKLE
GHOST	SCRATCH	KNOB	BOMB	WORD
HONEST	LISTEN	KNOCK	COMB	WHOLE
HOUR	MATCH	KNICKERS	DOUBT	WRECK
WHILE	CHRISTMAS	KNUCKLE	PLUMBER	TWO
WHITE	MORTGAGE	KNIGHT	LIMB	WRAP
WHERE	SOFTEN	KNACK	DEBT	WRONG
RHYTHM	OFTEN	KNEW	TOMB	WRIST

Pronunciation: เคล็ดลับ (Tips) ในการออกเสียงภาษาอังกฤษ

11. -ed sound

Pronunciation: Say it right !

“Let me begin by **overcome** Secretary Clinton.”

(ก่อนอื่นดิฉันขอเอาชนะรัฐมนตรีคลินตัน)

น่าจะเป็นอย่างนี้

“Let me begin by _____ Secretary Clinton.”

(ก่อนอื่นดิฉันขอต้อนรับรัฐมนตรีคลินตัน)

East Asia (อีสท์เอเชีย) = เอเชียตะวันออก **Readiness** (เร็ดดีเนส) = ความพร้อม

Each Asia (อีช เอเชีย) = แต่ละเอเชีย **Ladyness** (เลดี้เนส) = ?

Pronunciation: Say it right !

“Did you go to Pattaya to get laid ?”

“คุณไปพัทยาแอบไปชุกชนกับสาว ๆ หรือคะ”

- **get laid** ภาษาชาวบ้านหรือสแลง คือ **ร่วมเพศ**
- **get** ____ ตั้งใจพูดว่าไปอาบแดดจนตัวแดง ซึ่งควรพูดว่า **sunbathe** /ซัน-เบด/ เป็นคำกริยา

Pronunciation: Say it right !

“ I study sign.” เรียนทำป้าย

จริงๆแล้วต้องการพูดว่า “.....”

“Do you have a cock ?”

“คุณมีอวัยวะเพศชายหรือเปล่า”

จริงๆแล้วต้องการพูดว่า “.....”

Pronunciation: Say it right !

“What’s long with you ?” “คุณมีอะไรที่ยาว”

จริงๆต้องการพูดว่า

“ What’swith you ?” “คุณเป็นอะไรไป”

“Do you want lice ?” “คุณจะรับเหมาไหม”

จริงๆต้องการพูดว่า

“Do you want ?” “คุณต้องการข้าวไหม”

Pronunciation: Say it right !

“ Long live the king.” “ทรงพระเจริญ”

live (v.) /ลิฟ/ = อาศัย ใช้ชีวิต

live (adj.) /ไลฟ์/ = เป็นๆ สดๆ

ออกเสียงว่า “ลอง...เดอะคิง”

Pronunciation: Say it right !

“Dove” ที่แปลว่านกพิราบ ออกเสียงว่า “ดัพ”

ไม่ใช่ “โดฟ”

เหมือนชื่อสินค้าตัวนั้น

Pronunciation: Say it right !

SH vs CH

Let's go **shopping**. เราไปซื้อของกันเถอะ

Let's go **chopping**. เราไปหั่นอะไรกันเถอะ

Cash เงินสด

Catch จับ

Wash ล้าง

Watch เฝ้าดู นาฬิกา

Pronunciation: Say it right !

Suite /สวีท/ = ห้องชุดในโรงแรม
ออกเสียงเหมือน

Suit /สูท/ = เสื้อสูท

Sweet

Excuse me = ขอโทษครับ
ออกเสียงเหมือน

X+Q+Smee

